

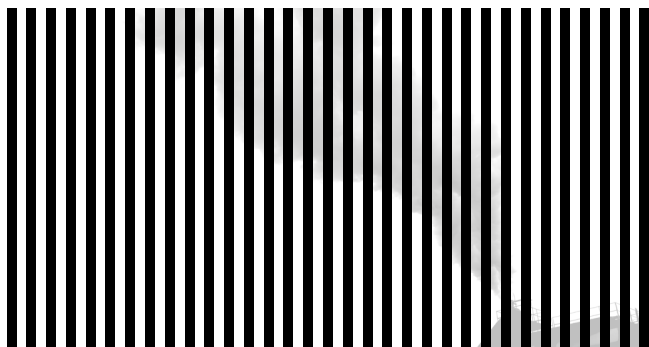
TÒXICS (IN)VISIBLES

Del 2 d'abril al 28 de juny de 2019

Vivimos en un mundo tóxico, lo sabemos, pero sería difícil ponerse de acuerdo sobre cuáles son los tóxicos más peligrosos, cual es su grado de toxicidad, qué riesgos suponen para las personas o para el medio ambiente o qué medidas deberían adoptarse para evitar los daños y minimizar los riesgos futuros. *Tóxicos (in)visibles* es una exposición, científica y artística, que invita a reflexionar sobre la complejidad de los procesos sociales y culturales que intervienen en el establecimiento de la toxicidad de una sustancia. A través del mercurio, el amianto, los plaguicidas y los humos contaminantes, la exposición indaga en el carácter contingente y socialmente construido de la toxicidad para desvelar algunos de los mecanismos a través de los cuales los diversos protagonistas, bajo la presión de fuertes intereses políticos, económicos y académicos, interaccionan para visibilizar la toxicidad de una sustancia o, por el contrario, para invisibilizarla, mediante la producción activa de ignorancia acerca de sus efectos en la salud y el medio ambiente. Los ejemplos muestran también que la gestión del riesgo tóxico está marcada por fuertes desequilibrios entre productores y víctimas, lo que fomenta el desarrollo de formas de violencia lenta, y a menudo invisibilizada, contra grupos socialmente desfavorecidos. Desde de una doble mirada, histórica y artística, *Tóxicos (in)visibles* ofrece claves para desemmascarar los conflictos sociales que se esconden tras la invisibilidad de los tóxicos.

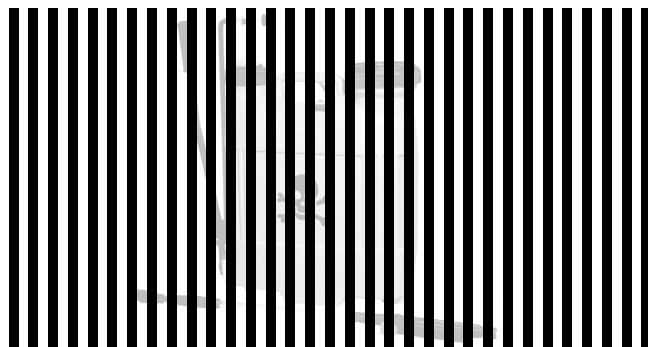
Vivim en un món tòxic, ho sabem, però seria molt difícil posar-se d'acord sobre quins són els tòxicos més perillosos, quina és la seua toxicitat, quins riscos representen per a les persones o per al medi o quines serien les mesures que s'haurien d'adoptar per evitar els danys i minimitzar els riscos futurs. *Tóxicos (in)visibles* és una exposició, científica i artística, que invita a reflexionar sobre la complexitat dels processos que intervenen en l'establiment de la toxicitat d'una substància. A través del mercuri, l'amiant, els plaguicides i els fum contaminants, l'exposició indaga en el caràcter contingent i socialment construït de la toxicitat per revelar alguns dels mecanismes a través dels quals els diversos protagonistes, sota la pressió de forts interessos polítics, econòmics i acadèmics, interaccionen per visibilitzar la toxicitat d'una substància o, al contrari, per invisibilitzar-la, mitjançant la producció activa d'ignorància sobre els seus efectes en la salut i el medi ambient. Els exemples mostren també que la gestió del risc tòxic està marcada per forts desequilibris entre productors i víctimes, la qual cosa fomenta el desenvolupament de formes de violència lenta, i sovint invisibilitzada, contra grups socialment desfavorits. Mitjançant d'una doble mirada, històrica i artística, *Tóxicos (in)visibles* ofereix claus per a desemmascarar els conflictes socials que s'amaguen darrere de la invisibilitat dels tòxicos.

Fums

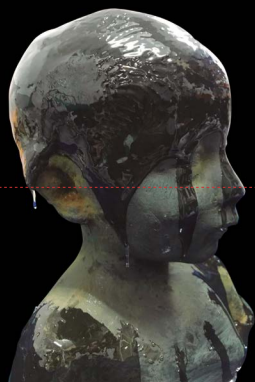

Els fums es van convertir en un problema de primera magnitud a partir del procés d'industrialització encetat al segle XVIII. Des d'aleshores s'han succeït desastres i regulacions i tanmateix la contaminació atmosfèrica continua sent un tema molt controvertit.

Plaguicides

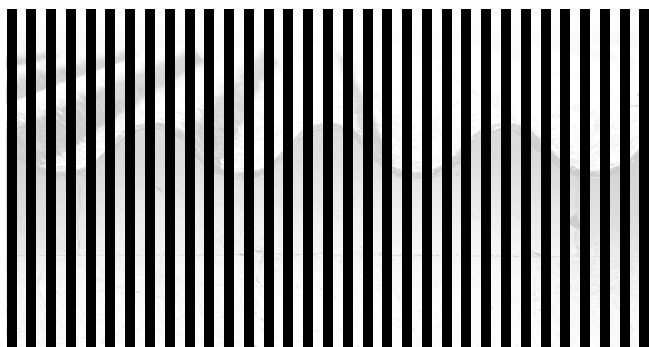

Emprats per a eliminar organismes perjudicials per a l'agricultura o la salut pública. El seu ús va augmentar després de 1945 amb nous compostos. Alguns van ser prohibits dècades després. Moltes persones treballadores del camp van ser afectades i també es produïren danys al medi ambient. La seua utilització continua augmentant al segle XXI.

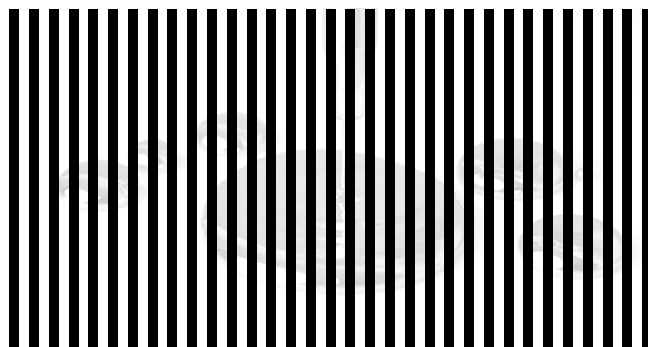
El projecte artístic se suma a la recerca històrica per oferir una altra mirada crítica sobre els tòxics que dia a dia continuen en el nostre entorn. Les instal·lacions creades a vuit mans pels artistes i investigadors de l'UMH, Imma Mengual, M. José Zanón, Juan F. Martínez Gómez de Albacete i David Vila, es valen de polímers, plom, resines, bronze, llautó..., i tracten d'interpel·lar l'espectador a fi de provocar una reflexió sobre el fet de conviure amb la normalitat tòxica [in]visible que el món industrial ha portat a les nostres vides amb conseqüències a molt llarg termini.

Amiant

Un material «miraculós», omnipresent en les nostres vides durant dècades, que ha estat i continua sent el silenciós responsable de milers de morts al nostre país i en el món.

Mercuri

El mercuri és un metall pesant ubic en el medi ambient i amb procedència natural, però sobretot antropogènica. El seu efecte neurotòxic ja s'ha posat en evidència a partir d'intoxicacions massives en el passat, com ara la de Minamata (Japó). Tanmateix, el mercuri continua generant problemes de salut pública.